

عنوان مقاله:

بازساخت حوزه عمومی در شهر ایرانی اسلامی با تاکید بر ساختارهای کالبدی

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تاکید بر مولفه های شهر اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عیسی پیری - دانش آموخته دکتری جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه تبریز

مهدی رضاییان - دانش آموخته کارشناسی ارشد مدیریت شهری، دانشگاه فردوسی مشهد، پردیس بین الملل

میلاذ عزیزی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت شهری، دانشگاه فردوسی مشهد، پردیس بین الملل

خلاصه مقاله:

حوزه عمومی به معنای هر آن چیزی است که متعلق به عموم مردم است و قابلیت دسترسی همگانی دارد. در شهرهای ایرانی- اسلامی شکل گیری حوزه عمومی، معطوف به مولفه های کالبدی و اجتماعی - اقتصادی و همچنین متغیر پر قدرت مذهب و ایدئولوژی اسلامی بوده است. اما در سالهای بعد از تحولات گسترده ناشی از موج دوم مدرنیته ایران، فضاهای کالبدی و جمعی شهر ایرانی- اسلامی دچار بازساخت همسان سازی ناشی از گسترش جغرافیایی مدرنیسم بین الملل شده است. در این دوره فضای عمومی از رهگذر هندسی شدن طراحی فرم مکانی به صورت عقلانی و لامکانی درآمد. هم فرم کالبدی و هم فرمهای اجتماعی- اقتصادی و فرهنگی با یکدیگر منطبق هستند و به عبارتی روح و کالبد بر هم سازگار می باشند اما عامل آشفتگی این سیستم در دوره های بعد از مدرنیته دوم در ایران در سال های بعد از دهه 1340 و 1350 اتفاق می افتد.

کلمات کلیدی:

حوزه عمومی، ساختار کالبدی، بازساخت، شهر ایرانی اسلامی، مدرنیته

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349465>

